

derfor Lovforslaget endelig vedtages i den Stikfelse, hvori det nu foreligger, at det ikke vil kunne fremmes videre. Jeg betragter dermed denne Sag som endt for denne Samlings Vedkommende, og jeg vil tilføje, at hvorvidt jeg vil finde mig foranlediget til, forsaavidt jeg vedbliver at være Justitsminister, at fremkomme med et lignende Lovforslag i en følgende Samling, maa afhænge af Omstændighederne. I den Stikfelse, hvori det nu foreligger, maa jeg betragte det som afgjort, at det ikke med Nytte vil kunne fremmes, og jeg tror derfor, at dets Vedtagelse i denne Form vil være ensbetydende med Sagens Denlæggelse.

Sjær: Jeg vil kun tillade mig en kort Bemærkning, foranlediget ved det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss). Det forekommer mig, at hver Gang der er Tale om denne Lov, har det ærede Medlem en saa besynderlig Lyst til at træde op som Talsmand for de Fattige og Smaa i Samsfundet (Berg: Ja, det er jo meget snuvt!). Ja, det siger jeg med, naar han virkelig gjør dem nogen Tjeneste dermed, men det er netop det, jeg har saa umaadelig vanskeligt ved at se, at man gjør de Smaa i Samsfundet en Tjeneste ved en Lov af denne Art, og det undrer mig, at det ærede Medlem, som nu afbrød mig (Berg), ikke har den samme Mening, at det er meget tvivlsomt, om man gjør de Smaa i Samsfundet en Tjeneste ved at vedtage et Lovforslag som det, der var os forelagt, og som nu ganske vist har faaet en anden Stikfelse. Nu faae vi jo ikke denne Lov, efter hvad den høitærede Justitsminister har udtalt, men det gjør mig ingen Sorg; thi jeg mener, at vi trænge ikke til en saadan Lov. Med det ærede Medlem fra Jare (D. Christensen) er jeg enig i, at der ikke er en saa stor Krang i saa Henseende, som man vil give det Udseende af, og jeg kan ikke se rettere, end at Politiet er i Besiddelse af tilstrækkelige Midler til at komme enhver af den Art Forsølstninger tillivs. Derimod tror jeg, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem (D. Christensen) sagde, at det mangler et bestemt Sted at henvise til, naar det har gjort Opdagelse. Derfor undrer det mig, at den meget ærede Justitsminister ikke vil modtage et Lovforslag som det, der nu foreligger, thi et saadant Forsøg, som der er Tale om der, var det dog nok værd at gjøre; saa kunde man om nogle Aar se, om der var Anledning til at gaa videre. Jeg har nu den Mening, at Forsøget vil vise sig tilstrækkeligt, og at man derfor i mange Aar vilde blive staaende derved; men skulde det ved de Dplysninger, der komme til at foreligge, vise sig, at vi bør lovgive i et videre Omfang paa dette Omraade, saa tror jeg, at Ingen vil kunne have Noget derimod.

Jeg slutter med, hvad jeg begyndte med at sige, at det er en besynderlig Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds her optræder, idet han fremfor nogen Anden vil gjøre sig til Talsmand for de Fattige og Smaa i Samsfundet, som om vi Andre, der ere imod denne Sag, ikke skulde have en ligesaa varm Følelse for dem. Hver Gang noget Saadant kommer til Orde, vil jeg neblægge en Protest derimod. Jeg har ligesaa varm en Følelse for de Fattige og Smaa i Samsfundet som det ærede Medlem, og det Samme tror jeg gjælder om enhver Anden, der er imod denne Sag; men jeg tror uregtelig, at der gives andre, solidere og bedre Midler til at komme de Smaa i Samsfundet til Hjælp end ved Love af denne Art.

Buss: Ja, det ærede Medlem skal selvfølgelig have Lov til at neblægge saamange Protester, ham lyfter; men det maa han lade mig have Lov til, og det er at lade mig have mine Grunde til at stille mig paa det Standpunkt, som jeg indtager. Efter de lange Forhandlinger, vi have haft om denne Sag, forekommer det mig, at jeg havde kun at udtale, at det er mig om at gjøre, at der bliver gjort Noget for Smaafolk, og hvis det ærede Medlem havde gjort os den Fornøielse at være tilstede ved disse Forhandlinger, saa kunde han have hørt mine Grunde for denne Udtalelse. Ellers kan han forresten læse sig dem til i Tidenden. Jeg skal naturligvis nu ikke komme ind paa i det Store og Hele at begrunde mit Standpunkt om igjen med de samme Grunde, som jeg før har udtalt; men jeg skal kun nævne en eneste. Jeg skal tage et eneste Exempel: Kaffeønner. Naar vi vide, at Kaffe koster 1 à 2 Kr. Pundet, og rige Folk kjøbe Kaffe for 1 Kr. og afskillige Dre, saa ligger det ligefrem for, at der ikke er nær saa megen Udfigt til, at de faae en forfaltt Vare som Smaafolk, der ogsaa gjerne ville drikke Kaffe og kjøbe Bønner for 80—90 Dre Pundet. Det forekommer mig derfor, at, naar der gaar Forsølstninger og store Bebragerier i Svang paa dette Omraade, saa gaar det hovedsagelig ud over Smaafolk, og det maa det ærede Medlem give mig Lov til, at jeg ud fra denne Anskuelse hævder, at der bør gjøres Noget paa dette Omraade. Naar han søger sig faaret af denne Besværelse, saa kunde jeg næsten have Lyst til at minde ham om det gamle Ordssprog, at, naar man slaar mellem en Flok Hunde, saa piber den, det rammer.

Sjær: Dette rammer nu ikke mig. Det ærede Medlem skal komme til at leve længe for at ramme mig med den Slags Stene; de ere ialtsald ikke faarende. Men jeg skal gjøre en an-